

- **مدیرمسئول:** محمدامین ایمانجانی
- **قائم‌مقام مدیرمسئول:** مسعود فروغی
- **سر‌دبیر:** محمد زعیم‌زاده
- **دبیر وقایع اسرائیلیه:** محمدصادق عزیززاده
- **تلفن و فکس:** ۶۲۹۹۴۹۵ (۰۲۱)
- **کدپستی:** ۱۱۳۵۶۳۳۸۱۶
- **جاب:** چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی
- **نشانی:** خیابان حافظ، پایین‌تر از جمهوری، روبه‌روی ساختمان بورس ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم

تحلیلگران اسرائیلی چه تحلیلی از حمله به ایران دارند؟

خودزنی

جنگ ۱۲ روزه اخیر میان ایران و رژیم صهیونیستی، که با حملات اسرائیل به سایت‌های هسته‌ای ایران و پاسخ موشکی متقابل تهران همراه بود، در محافل رسانه‌ای و تحلیلی اسرائیل واکنش‌های متفاوتی در پی داشته است. در حالی که مقامات اسرائیلی از این رویارویی به عنوان «پیروزی عظیم» یاد می‌کنند، نگاهی دقیق‌تر به تحلیل‌های داخلی خودشان، پیچیدگی‌ها و سرخوردگی‌های عمیقی را آشکار می‌سازد که با روایت رسمی فاصله‌مندی دارد. مرون رایوپوپورت، روزنامه‌نگار اسرائیلی، در گزارشی تحلیلی ضمن به چالش کشیدن ادعای «پیروزی کامل» از سوسی اسرائیل، به بررسی پیامدهای این جنگ بر امنیت و سیاست داخلی اسرائیل پرداخته که نکات قابل تأملی دارد.

سرخوشی گذرا، واقعیت تلخ: تکرار تاریخ یا آغاز فصلی نوین؟

اما، روزند «سرخوردگی» به مراتب سریع‌تر آغاز شد. تنها چند ساعت پس از اعلام ناگهانی آتش بس توسط دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، مشخص شد که این جنگ با ایران، بعید است به درگیری‌های اسرائیل با جمهوری اسلامی پایان دهد، چه رسد به تمام جنگ‌های آینده آن. این سرعت در سرخوردگی، خود نشانه‌ای از ناپایداری و سطحی بودن دستاوردهای ادعایی است و بیانگر آن است که لایه‌های عمیق‌تری از واقعیت، در زیر ادعاهای اولیه پنهان شده بود.

توهم «نابودی کامل»: وعده‌های تحقق نیافته نتانیاهو

آمریکا به سایت‌های هسته‌ای ایران، مدعی «نابودی کامل» تأسیسات هسته‌ای ایران شد و ترامپ نیز همین ادعا را تکرار کرد، «ایرانی‌ها در پاسخ گفتند که قبل از حمله، بیشتر اورانیوم غنی‌شده را از فردو خارج کرده‌اند». علاوه بر این، یک گزارش CNN به نقل از منابع اطلاعاتی ایالات متحده فاش کرد که این حمله «احتمالاً در بهترین حالت، برنامه هسته‌ای ایران را (چند ماه) به تأخیر انداخته است.» این اطلاعات متناقض، نشان می‌دهد که حتی متحدان اسرائیل نیز به درستی اهداف این عملیات را درک نکرده بودند و نتانیاهو در حال ساخت یک روایت توهمی از «پیروزی» بود.

«طعم تلخ» جنگ: آسیب‌پذیری داخلی و افول بازدارندگی

علاوه بر آسیب‌های مادی، نویسند به «عوارض روانی ماندگار» ناشی از تقلابرای پناه گرفتن، شب‌های بی‌خوابی و سردرگمی روزانه اشاره می‌کند. این تأثیرات روانی، به مراتب عمیق‌تر از خسارات فیزیکی است و می‌تواند بر روحیه جامعه و آمادگی آن‌ها برای درگیری‌های آینده تأثیر بگذارد. به همین دلیل، تحلیلگر نتیجه می‌گیرد: «اگر درگیری دوباره شعله‌ور شود، بعید است که اسرائیلی‌ها با همان خونسردی به آن نزدیک شوند.» این یعنی، هزینه‌های انسانی و روانی جنگ برای اسرائیلی‌ها، بسیار بالاتر از آن چیزی است که مقاماتشان ادعا می‌کنند.

غزه، بازگشت ناگزیر: فشار داخلی برای پایان جنگ

یابد. «انجمن خانواده‌های گروگان‌ها و مفقودین» بلافاصله پس از آتش بس با ایران، بیانیه‌ای صادر کرد: «هر کسی که بتواند با ایران آتش بس برقرار کند، می‌تواند جنگ غزه را نیز پایان دهد.» این فشار مستقیم از سوی افکار عمومی و خانواده‌های آسیب‌دیده، نشان از تغییر اولویت‌ها در جامعه اسرائیل دارد و برای نتانیاهو که روی «کارت ایران» حساب ویژه‌ای باز کرده بود، یک بحران جدید محسوب می‌شود.

افول نفوذ منطقه‌ای و فشار غرب

«دروغ‌گوی بی‌شرمانه» خوانده به خاطر نقض آتش بس حاصل از میانجی‌گری ترامپ، نشانه‌ای هشداردهنده برای نتانیاهو است. علاوه بر این، کشورهای اروپایی که در طول جنگ ایران، بیشتر بر اساس «یک واکنش غریزی غرب در برابر شرق» از اسرائیل حمایت کردند، اکنون ممکن است «تهدیدهای خود را برای تحریم اسرائیل تشدید کنند، مگر اینکه به رنج در غزه پایان دهد» و شاید حتی به این تهدیدها عمل کنند. این بدان معناست که نتانیاهو نه تنها از پشتوانه داخلی محکمی برخوردار نیست، بلکه ممکن است حمایت بین‌المللی را نیز از دست بدهد. نتانیاهو و اسرائیل در یک بن‌بست استراتژیک گرفتار شده‌اند.

اما به اذعان خود تحلیلگر اسرائیلی، این اهداف در عمل تحقق نیافته‌اند. او صراحتاً می‌نویسد: «آن هدف پایان بازی محقق نشد.» و اضافه می‌کند: «هیچ‌یک از سه هدف نتانیاهو محقق نشده است.» این اذعان، خط بطلانی بر تمام ادعاهای اولیه مقامات اسرائیلی می‌کشد. ایران نه تنها عجله‌ای برای بازگشت به مذاکرات هسته‌ای ندارد، بلکه هیچ محدودیتی بر زرادخانه موشکی روبه‌گسترش آن اعمال نشده و حمایتش از آنچه «حلقه آتش» نامیده می‌شود، کاهش نیافته است. این روزنامه‌نگار اسرائیلی حتی به تناقض‌گویی‌های داخلی رژیم صهیونیستی و آمریکا نیز اشاره می‌کند. در حالی که نتانیاهو پس از حمله

کامل فعالیت‌های اقتصادی در شهرهای بزرگ، همگی شواهدی بر آسیب‌پذیری عمیق اسرائیل است. تصاویر ویرانی‌های تل‌آویو، بت‌یام و بئر السبع که «شبیه صحنه‌هایی از غزه بود»، و انتشار گسترده آن در سراسر منطقه، حتی در میان مخالفان ایران، ضربه‌ای کاری به وجهه بازدارندگی اسرائیل وارد کرد. این روزنامه‌نگار صراحتاً اذعان می‌کند: «جنگ ۱۲ روزه با ایران، حسن امنیت دیرینه آن‌ها را از بین برد. میلیون‌ها نفر احساس کردند که مصونیّت آن‌ها در حال ترک خوردن است.» این جمله، نشانه‌ای آشکار از یک تغییر پارادایم در درک امنیت در جامعه اسرائیل است.

یکی از مهم‌ترین بخش‌های این گزارش برای تحلیلگران ایرانی، بررسی تأثیر جنگ بر بازدارندگی اسرائیل و وضعیت جبهه داخلی آن است. در حالی که ارتش اسرائیل سعی در نمایش «برتری چشمگیر» خود داشت، نویسند به واقعیتی تلخ اشاره می‌کند که این ادعاراه به چالش می‌کشد. او می‌نویسد: «از سال ۱۹۴۸، شهرهای بزرگ اسرائیل هرگز با تهدید پایداری که در طول این جنگ تجربه شد، روبه‌رو نشده بودند.» ویرانی چندین ساختمان، آسیب‌های گسترده ساختاری به ۲۵ ساختمان دیگر، کشته شدن ۲۹ غیرنظامی اسرائیلی، بی‌خانمان شدن نزدیک به ۱۰ هزار نفر، و توقف

مهم‌ترین پیامد این جنگ برای اسرائیل، به گفته این روزنامه‌نگار، بازگشت دوباره غزه به کانون توجه است: «اما اکنون که جنگ با ایران تمام شده است، غزه بار دیگر غیرقابل چشم‌پوشی است.» حادثه ۲۵ ژوئن در خان یونس که به کشته شدن هفت سرباز اسرائیلی انجامید، بار دیگر این حقیقت را به اسرائیلی‌ها یادآوری کرد. با پایان جنگ ایران، فشار داخلی برای پایان دادن به جنگ در غزه احتمالاً تشدید خواهد شد. احساس «خستگی

این تحلیلگر اسرائیلی به نکته‌ای کلیدی اشاره می‌کند که می‌تواند برای آینده نتانیاهو سرنوشت‌ساز باشد: «بیش از ۳۰ سال است که «تهدید موجودیتی» ایران -و این ادعا که فقط او می‌تواند آن را خنثی کند- یکی از قدرتمندترین کارت‌های سیاسی نتانیاهو بوده است. اما اکنون او این بازی را انجام داده است. و بازی دوباره آسان نخواهد بود.» این یعنی، نتانیاهو دیگر نمی‌تواند به‌طور موثق ادعا کند که ایران در آستانه ساخت بمب است، زیرا این ادعا، «پیروزی قاطعی» را که او خود در تلویزیون زنده ادعا کرد و جشن گرفت، تضعیف می‌کند. همچنین، نفوذ ترامپ در این جنگ نیز قابل تأمل است. این روزنامه‌نگار اسرائیلی اشاره می‌کند